

Міністерство охорони здоров'я України
Луганський державний медичний університет

ЗАГАЛЬНА ПАТОЛОГІЯ ТА ПАТОЛОГІЧНА ФІЗІОЛОГІЯ

НАУКОВО-ТЕОРЕТИЧНИЙ
ЖУРНАЛ

Том 5, № 2, 2010

м. Луганськ

УДК 616.34-008.87-085.33

© Голяр О.І., 2010.

ВПЛИВ ТЕТРАЦИКЛІНУ ГІДРОХЛОРИДУ НА МІКРОБІОТУ ПОРОЖНИНИ ДИСТАЛЬНОГО ВІДДІЛУ ТОНКОЇ КИШКИ

Голяр О.І.

Буковинський державний медичний університет, м. Чернівці.

Ключові слова: тонка кишка, щури, тетрациклін, видовий склад та популяційний рівень мікробіоти.

Особливе значення у формуванні інфекційного процесу має дистальний відділ тонкої кишки, який характеризується значною васкуляризацією та локалізацією лімфоїдних скупчень, асоційованих зі слизовою оболонкою, поверхня якої у цьому біотопі найбільш здатна резорбувати антигени (мікроорганізми), ніж інші відділи.

Бактеріологічним методом у 20 білих щурів встановлений видовий склад та популяційний рівень мікробіоти порожнини дистального відділу тонкої кишки тварин, яким протягом 5-ти днів щоденно вводили металевим зондом безпосередньо у шлунок 20 мг/кг тетрацикліну.

У лабораторних інтактних експериментальних тварин константними бактеріями у порожнині дистального відділу тонкої кишки є бактероїди, кишкова і сінна палички, ентерококи, біфідобактерії, лактобактерії та пептострептококи. Ці мікроорганізми мали високі показники індексу постійності, частоти зустрічання, коефіцієнту кількісного домінування та коефіцієнту значущості. У порожнині дистального відділу ТОНКОЇ КИШКИ експериментальних тварин, яким протягом 5-ти днів (щоденно) вводили перорально тетрациклін у дозі 20 мг/кг, константними бактеріями були бактероїди, кишкова паличка, протеї та стають константними патогенні (ентеротоксигенні ешерихії) та умовно патогенні (клебсієли, ервінії), ентеробактерії, пептокок, клостридії. При цьому настає елімінація із порожнини дистального відділу тонкої кишки ентерококів, сінної палички, пептострептококів, а в окремих тварин - біфідобактерій та лактобактерій.

На такому фоні проходить контамінація порожнини дистального відділу тонкої кишки патогенними (ентеротоксигенними ешерихіями) та умовно патогенними (ервініями, клебсієлами, едвардсієлами, протеями) ентеробактеріями, клостридіями, стафілококами, пептококом.